

Fecske

Február
megérkezett
az igazi
tél

MINDENRE ELÉGSÉGES KEGYELEM AZ ÚJ ÉVBEN

„Elég neked az én kegyelemem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. Legszívesebben tehát az erőtlenséggemmel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem.” 2Kor 12, 9

Urunk kegyelméből ismét egy új év küszöbét léphettük át. Minden esztendő kezdetén általában két kérdés fogalmazódik meg bennünk: Mi lesz ezzel a világgal és mi lesz személyesen velünk, mit hoz számunkra a 2012-es esztendő? Valahol jogosak is ezek a kérdések, mert ugyan a jövőbe nem láthatunk, de azt tapasztaljuk, hogy nagyon sok feszültség, megoldatlanság, nyomorúság árnyékolja be az emberiség jelenét, és a jövőjét is.

Isten ígéje egyértelmű választ ad ezekre a kérdésekre. Hogy mi lesz ezzel a világgal? Maga Isten a történelem Ura, és ez a világ sem gazdátlan, mert Istennek gondja van rá. Ő vezeti célja felé, neki megvan a maga programja, és minden esemény végső soron az Ő kezében fut össze, sőt Tőle indul el. Meg kell tanulnunk bízni Benne és meg kell tanulnunk rábízni magunkat. Itt egyúttal a másik kérdésre is megkapjuk a választ: Mi lesz velünk, mit várunk el magunktól? Ahelyett, hogy a környezetemtől várnám a választ, folyamatosan azt remélve, hogy a világ jobb lesz, felfelé kellene tekintenem az élet Urára, aki megmutatja a cselekvés útját, a mindenre elégséges kegyelem által, amelyről Pál apostol beszél az idézett szentírási részben. Mindannyian jól tudjuk tapasztalatból, hogy életünket Isten a maga kezében tartja és azt is tudjuk, hogy életünk csak kizárólag egyedül nála van jó helyen és biztonságban. Mindkét megválaszolatlan kérdést tehát bízzuk életünk Urára, mert Ő ezeket magára vállalta és meg is ígérte, hogy szavát megtartja.

Mindezekkel többé-kevésbé tisztában vagyunk, ettől függetlenül mégis ott van az emberben az aggodalmaskodás kérdése. Minden új év kezdetén szokás, hogy boldog új évet kívánunk egymásnak. A legtöbbször csak sablonosan, szokásból tesszük ezt és nem is gondolunk el arról, hogy mit kívánunk egymásnak. De mi van akkor, ha mégis elgondolunk rajta? Mitől lesz az ember boldog az új esztendőben? Hiszen magával cipeli át bűnei terhét az ember az óvából az újba. Párosul ezzel valamennyi tehetetlenség és telhetetlenség is. Sok ember belenyugszik abba, hogy nem tud megváltozni és nem tud változtatni sem. Megadja magát az életnek, mindegy, hogy mit hoz a holnap. Mások pedig a telhetetlenség útvesztőibe vesztek bele, mindig többre és többre van szükség és e célok eléréseért képesek mindent elkövetni. Egyre nehezebb és nehezebb körülmények között kell utat találni a jövő felé. Mind a gazdasági, mind az egyházi életben felelőséges döntéseket kell hozni. Országunkban is választások lesznek az idei esztendőben, ez a fontos kérdés sem kerülheti el a figyelmünket, mert az eredmények alapvetően fogják befolyásolni a lehetőségeinket

és a jövőnkét is. Mit tehetünk mi a magunk helyén, egyáltalán múlik-e valami rajtunk? Van-e egyáltalán lehetőségünk arra, hogy beleszóljunk jövőnk alakulásába?

Ha öszövétségi hasonlattal élünk, akkor elmondhatjuk, hogy minden kezdet egy kőfalépítés. Olyan kőfalépítés, amely nem elválasztani akar, hanem megtartani, egyé kovácsolni. És ez a munka, vagy nevezzük inkább szolgáltnak, mindennek hasznát, áldását kell, hogy szolgálja. Nem hiányozhat belőle a hit, a remény, a szeretet, a másik ember elfogadása, a megbocsátás készsége, az irgalmasság, a kicsinyekhez, az elesettekhez való lehajolás, a másik terhének felvállalása.

Minden új évben késznek kell lennünk megvédeni értékeinket a külső és belső bontó erőktől, amelyek állandóan jelen lesznek életünkben: békétlenség, széthúzás, rágalom, hűtlenség, anyagiasság, kicsinyesség, hatalmaskodás, közömbösség, önzés, amely mindig kísérni akarja elindulásunkat, egyéni és közösségi életünket. Mert az Isten útján való járásunkban nemcsak a mi Urunk kísér el áldásaival, hanem egy hivatlan személy is, a Sátán. Ő az, aki mindig megpróbálja elrontani azt, amit Isten alkot és teremt. Ő az, aki mindent elkövet azért, nehogy komolyan vegyük ígéjét, s az nehogy alakítson, formáljon, Istenhez térítsen. Nagyon ébernek kell lennünk, hogy órállókként figyeljünk és figyelmeztessünk másokat is a veszélyre.

Sokszor hajlamosak vagyunk arra, hogy azt mondjuk ez vagy az nem rajtunk múlik, a döntéseinket nem befolyásolhatja semmi sem. Ilyenformán áthárítjuk a felelősséget másokra. Mindezeket nagyon helytelenül tesszük. Pál apostol megtanult szűkölködni és bővölködni. is. A helyes döntéseket mindig az elégséges kegyelem erejével tudta meghozni. Erre a kegyelemre lesz nekünk is a legnagyobb szükségünk az előttünk álló esztendőben. Körülöttünk minden az összeszűkülő lehetőségekről és a kiapadófélben levő forrásokról beszél és ha ezt vesszük figyelembe, akkor egyértelműen negatív a jövőképünk. Ahhoz, hogy reménységgel tudjunk a jövőbe tekinteni és pozitív jövőképünk legyen, a kegyelem forrására kell rábízni életünket, amely kiapadhatatlan. Az Ő kegyelme által mindenre van erőnk a Krisztusban a mindennapi élethez, a döntéseinkhez, a jövőnkhez. Bízzuk rá életünket az új évben is arra, Aki tegnap és ma és mindörökké ugyanaz.

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

Száguldanak a napok. Úgy tűnik, hogy csak most kezdődött az év, de már majdnem február közepén járunk. Újra elkezdődött a mindennapi munka az Izidában, mindjárt az év elejét, szülinapi bulikkal kezdtük. Majóval, Valentinával és Szilviával ünnepeltük együtt a szülinapjukat.

Most mikor már mindenki visszatért az ünnepek után a mindennapi programhoz, mi is dolgozunk szorosan együtt a műhelyekben. Két programot fejeztünk be a napokban, az egyik programot a TARTOMÁNYI EGÉSZSÉGÜGYI, NÉPESSÉGÜGYI ÉS SZOCIÁLIS POLITIKÁVAL FOGLALKOZÓ TITKÁRSÁG támogatásának a másik projektet a SZERBIAI ÁLLAMI SZERENCSEJÁTÉK VÁLLALAT – DOBROTA programjának köszönhetjük. Tagjaink mind a két programba nagyon jól érezték magukat és nagyon fontosnak tartottuk egész idő alatt, hogy műhelyeinkben újból adódott

jas korúak és fiataljaink életét, az ünnepeket szebbé, érdekesebbé igyekeztünk tenni.

Szerdánként moiztunk. Filmet néztünk Branko Ćopić életéről, majd a fiataljaink kérdéseire Vlado Kuljača felelt.

Sokat foglalkoztunk a környezetvédelemmel. Érdekes filmet láttunk még az ökológia-biológia műhelyünkön a környező állatvilágról, madarakról. A film után Faragó Zádor előadásából jobban megismertük környezetünket, a természetet, az állatok viselkedését és mindezt egy vadász szemszögéből. Hogyan lehet megvédeni környezetünket a szennyeződéstől? Elgondolkodtunk azon is, hogy miért kell környezettudatosan élnünk, a természettel, Földünkkel összhangban.

p.j.

lehetőség a csoportos beszélgetésre, vagy akárcsak arra, hogy kicsit jobban megismerjük egymást. A Dobrota programban közelebb kerültünk nyugdíjasainkhoz is. Majdnem minden tagunknak vannak emlékei a nagyszülőkről, érdekes rajzokat, leírásokat, fogalmazásokat készítettek róluk. Az elhangzottak közül pár gondolatot megosztunk önökkel... „A nagyszülői lét egy gyönyörű, nagyon sok örömet adó kiteljesedés lehet egy ember életének, ragyogó napsugár az alkonyodó égen” vagy „egy kicsi unoka, akiért ismét érdemes reggel felkelni, tenni, dolgozni, létezni – és nem utolsósorban: egészségesnek maradni. „Milyen szép dolog a generációk közötti közeledés! A mi programunk célja is az volt, hogy elősegítsük a fiatalok és az idősebb nemzedék közötti megértést azzal, hogy lehetőséget biztosítsunk a két csoport számára a személyes tapasztalatok és az ismeretek cseréjére. Együtt sütöttünk, kézműveskedtünk, a nyugdí-

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

Évzárás, évkezdés. Sok mindent magába foglal ez a két szó, de alkalmat is ad megvalósult munkálataink elemzésére, valamint terveink megalkotására az előttünk lévő 2012. évben.

Az általános feladatok és munkálatok folyamatos végzése mellett, az elmúlt év mozgalmasnak és eseménydúsnak könyvelhető el. Remélem véleményemet Önök is osztják. Igyekeztem folyamatosan és részletesen tudatni beszámolóimon keresztül a fontosabb eseményeket, munkálatokat és nem utolsósorban az elért eredményeinket, melyek kézzel foghatóak, vizuálisan érzékelhetőek, csak érdeklődni kell utánuk. Csodát nem tettünk, de idén is, amit csak bírnunk és alkalmunk adatik rá, azt kiaknázzuk és véghezvisszük. Nem szeretném ismételni magamat, azonban pár szóban, röviden kitérnék a legfontosabbakra:

- gyalogátjárók újra betonozása, figyelmeztető jelzőlámpa felszerelése a központban, fásítási-szemét gyűjtési akciók, bankautomata gép elhelyezése, a Kiss Ernő utca tavának szanálása, közvilágosítás folyamatos javítása és bővítése, a nyertes pályázataink sikeres realizálása (becsei út lekövezése valamint a közmunka elvégzése), becsei út karbantartása és javítása, szeméttelp rendszeres karbantartása, lombtalanítás településünkön, kóbor kutyák és macskák befogása, aszfaltozás – azaz a kátyúk betömése településünk utcáin stb.

- nem feledkeztünk meg a vízellátás javításáról sem, ennek reményében elkészült 2 komplett tervdokumentáció, ami a BF-4 és a BF-5 elnevezésű új kutak fúratását és felszerelését foglalják magukba és egyben alapfeltétel a pályázatokon való részvételhez, bízunk benne, hogy rövid időn belül alkalmunk lesz a megfelelő helyen kopogtatni és sikeresen pályázni.

- a decemberi hónap is tartogatott egy kis meglepetést, ugyanis a Tartományi mezőgazdasági, erdészeti és vízügyi titkárságnál sikeresen pályáztunk 2 alkalommal is: a határ utak rendezésére és a meglévő piacterek fejlesztésére - a munkálatok az idei évben kell, hogy realizálódjanak.

- mivel megfelelő alkalom adódott és számításaink szerint anyagi eszközökkel is végig bírjuk kísérni a beruházást, az elmúlt hónapban megkezdte a kivitelező a halottas hűtőkamra beszerelését a temető helységébe, az átadása vélhetőleg a napokban fog megtörténni.

Ami az előttünk lévő 2012-es évet illeti, továbbra is éberrel követjük a pályázati lehetőségeket, igyekszünk „jó házigazdaként” dolgozni és alkotni, odafigyelni hogy falunk az előrehaladás útján haladjon egy szebb jövő felé.

Juhász A.

A GAZDAKÖR HÍREI

A legutóbbi beszámolóinkból, már tudni lehetett, hogy hagyományos disznótoros bált szervezünk, az elmúlt év végén és most már beszámolhatok róla. Minden terv szerint sikerült, minden nagyon finom volt, a májlevestől a hájas kifliig. Úgy értékeltem, láttam, hogy a kb. 130-140 résztvevő közül, mindenki igen jól érezte magát.

Az újévet nagy horderejű témával kezdtük meg a „szerdaesték” indító előadásán. A téma a szikicsi és a bácsfeketehegyi határrendezés volt. Nagy érdeklődést tanúsítottak a téma pártolói és ellenzői is. Miután meghallgattuk a gazdasági, anyagi és más érveket nem találtunk eddig semmilyen kivetnivalót a programba, de ne legyen úgy, hogy az ördög mindig a részletekben bújkál el.

Megindultak a technikai előkészületek, és amint megtaláljuk a legjobb kivitelezőt, már indulhat is a munka.

A következő előadáson, a topolyai Mezőgazdasági Intézet szakemberei a „Krivaja” mezőgazdasági birtok területén, történő mintaparcellákon vizsgált 72 különböző magból termelt növényi faj termelésének párhuzamba állítását taglalták.

Kukorica, napraforgó, szója, termesztéséről, különböző feltételek mellett, mint agrártechnika, csapadék, tápanyag ellátás, növényvédelem szempontjából, külön kitérve a magtermelők, forgalmazók közötti különbségekre a terméshozamokban.

A következő tanulságos előadás címe a Fenntartható mezőgazdaság és állattenyésztés hosszú távon volt, miből legtöbbet a fiatal gazdák tanulhattak.

Most viszont nagy érdeklődéssel várjuk a JÚLIA Malom igazgatóját. Szeretnénk tudni végre, hogy mik az elvárásai, hogy közösen értelmesebben, gazdaságosságosabbá tehesük közelségünket mi bácsfeketehegyi búzatermelők is.

Hallottunk különböző növény védőszerek ajánlatáról, a Pioneer kukorica és napraforgó vetőmagok beszerzésének feltételeiről, és várjuk a horgosi paprikagyár ajánlatát a fűszerpaprika termesztésére.

Az olvasókat, de mindenki mást is szeretettel várunk a már X. Mátyásnap borkóstoló ünnepségünkre, mit a jubileum végett még színvonalasabbá teszünk.

Orosz Kálmán

A KATICABOGÁR HÍREI

A nagycsaládosok kis saját kézműves karácsonyi kiállítását szerveztek, mely egyben vásárlási lehetőséget is nyújtott a tisztelt látogatóknak, hogy aki még nem vett újévre ajándékot, az utolsó pillanatban megtehesse. Utána az egész délutánt a Téliapó társaságában töltötték vidám hangulatban.

Közeledik a Farsang, közös erővel az iskola és az óvoda is részt vesz a nagycsaládosok felvonulásán február 11.-én.

P.E.

A NYUGDÍJAS EGYESÜLET HÍREI

Nyugdíjasaink, a régi emlékeket ápolva, ami talán nem is volt olyan rossz szokás, együtt, közösen búcsúztat-

ták az óévet egy kis karácsonyi programmal, ahol az IZIDA fiataljai programjukkal emelt hangulatot teremtettek. Az idősek teljes lélekben fogadták a programot, amit Vörös Beáta és Dragana Ivanišević pedagógusok tanítottak be két nyelven, a régi szép békeidők emlékét ébresztették fel a sokat átélt időkben, kik ez mellett egy jelképes kis ajándékot is kaptak.

A nyugdíjasok már a következő télre gondolnak, mivel megkezdtek a rendelések felírását, még a tavalyi árban.

Kostolac kockaszén	7.000din/T
Barnaszén	14.000din/T
Szártott lignit	11.500din/T
Lignit	6200din/T
Tűzifa+ vágás	4.600+300din/m ³

Az egész április elsejéig érvényes, és a lefizetés 9 részletben történik.

Sz.E.

A VÖRÖSKERESZT HÍREI

2012. január 30.-án községünk mindhárom falujában a Községi Vöröskereszt és Szociális Központ szervezésében egy újabb segélycsomag került szétosztásra.

A tartalmas csomagokat a Tartományi Kormány biztosította a Szociális bázison keresztül, amit azután gondosan elhelyeztünk a szétosztásig a Helyi közösség irodahelyiségébe. A benyújtott listákról a Vöröskereszt helyi szervezetének aktivistái rangsorolták a legrászorultabbakat, 153 személyt, majd értesítve őket e napon szét is osztottuk. Névsoron szerepeltek függetlenül nemzetiségtől, az igen idős személyek, többcsaládosok, segélylistán szereplők (de nem kapnak havi pénzsegélyt), hivatalosan munkanélküliek, akiknek gyermekeik vannak, egyedül nevelő gyermekes szülő, betegek, akik ápolásra szorulnak, az ingyen konyhán szereplők.

A helyi szervezet aktivistái Vlado Tauzović, Faragó Zsuzsa, Szakács Géza és Szabó László a rászorultak nevében köszönjük a H.K.-nak, hogy a helyiségeit ismét használhattuk.

Lacus

„...állni látszék az idő, Bár...”

A saját időjárási furcaságaival egyetemben, teljes hosszában hátunk mögé kényszeredett az elmúlt esztendő. A csikorgó téli hidegeket hozó hajnalok azonban rendre elmaradoznak. Néha már–már rügyfakasztásra alkalmas kikeleti szellő lengeti meg az örökzöldek tűleveleit. Összekavarodott ez a mi világunk...

Azt mondja az egyik ismerősöm, hogy a maya tudorok szerint az idén, december 21 –én ütött az utolsó óra! Figyelj, mondja, ha ez bejön, az jót tesz ennek a mai összevisszaságnak, de ha nem válik be a jóslat, akkor jó rácseszünk...

Január 21 –én, bár ingben–gatyában nem volt alkalom kora délutáni sétát lejtetni a temerini sportszarnok környékén, a napsütéses, de hűvös időkben, aki az alacsony csüngő napocska szemet vakító sugaraitól nem szenved, kora tavaszt idéző millőben füröszthette magát kedvére. Tizenötödik alkalommal rendezték meg itt a mennyei nedűt népszerűsítő borversengést. Közönségi vonzerő szemszögéből mindig delejes összejövetelen tényleg nagyszámú néző gyűlt egybe, hogy kedvére kortyolgathasson a felhozatalból. A farsangot támogató rendezvényt a helyi táncos lányok és mazsoretteket követő pléhzenekar nyitotta meg. A Bácskai Szent György Borrend a Három királyok legendáját felelevenítő jelenéssel pezsgősítette mértékkel, a megjelent lakosok vérmérsékletét.

Le a kalappal a szervezők előtt, akik fáradságot nem ismerve rakosgatták ebbe a falba a téglákat, hogy a végén egy ilyen rangos, nemzetközi szintre emelt találkozóval örvendeztessék meg a közösségünket, ebben a már–már érzékies nívón kietlenséggel gyanúsítható mindennapjainkban. Azután ha belegondolunk, a boros gazdák odaadásán és szorgalmán túl maga a szőlő és a bor is megérdemli ezt a tiszteletet, hiszen mindkettő tulajdonképpen az „egészség háza”, mert a csupán hideg erjedéssel összekovácsolt itókában sorjában megmarad az a rengeteg természeti erő és kisugárzás, melyet a teremtségi jó akarás a terményekbe szerény csendességgel belevarázsol.

Apropó, az egészségügyet illetően, néminemű késedelemmel ugyan, de fokozatosan helyére kerülnek a dolgok. Az idevágó projektumba hibák gyűrődtek és kénytelen –kelletlen okokból kifolyólag az hiánypótlásra kényszeredett. Az újvidéki tervező-iroda a meglévő felújítási tervre támaszkodva, mint annak mellékleteként, rekord rövid idő alatt kikézbésíti számunkra az átlátható, világos vonalvezetésű csatolmánytervezetet. Annak alapján már belevághatunk az egészségház nagyjavításának első fázisaként megálmodott tetőjavítás munkálataiba. Végre. A mindenképp szükséges és hasznos építkezéseken túl a kétkézi foglalkozásokra is illene odafigyelnünk, míg le nem szokik róluk az a hofisan egyenes, egyetlen agytekervényünk...

A világ más tájain igen nagyra tartják a kézműves ügyeskedést. Tudják–é ők, hogy errefelé értetlenül bámulunk ezért rájuk?

Talán annyi a titok, hogy ami az ember ujjaiiban lakozik, azt nehéz tőle elvenni, úgy, mint a harácsolt vagy bispájzolt javait.

Mindegy, a feketicsi fekete meggy messze földre szállította jó hírünket. A Szarvas melletti Ezüstszőlőn megrendezésre kerülő Kárpátmedencei Nemzetközi Nemzetiségi Találkozó idei védnökévé kérte fel a Főszervező a Községünket. Ez komoly anyagi megterhelést nem jelent számunkra, de megtiszteltetésként élhetjük meg azon város oldaláról, mellyel korábban már Kölcsönös együttműködési megegyezést írt alá a községi előjárásunk. Nem tettünk annak idején rossz lóra, hiszen egy gazdaságilag emelkedő irányvonalat követő társaságról van szó. Az ipari fejlettségét tekintve a középkategóriába sorolható. A fejlesztés az agrárium felemelkedését célozza. Komoly kapacitások figyelhetők meg az állattenyésztés, a húsfeldolgozás, a tejipar, a gyümölcsstermesztés és feldolgozás területein. Itt találkoznak évről – évre a Kárpát medencei csapatok, egymás szokásait, foglalkozásait és termékeit kölcsönösen ismertelve. Így a Feketicsi fekete meggynek itt is már számos elégedett ismerőse van. Nem kellene figyelmen kívül hagyni, hogy mások érdeklődést mutatnak e meggy iránt.

Február vége közelít, az pedig nálunk a Jégtörő Mátyás ideje: **„Ha Zsuzsanna nem olvasztja el a jeget, jön Mátyás és feltöri azt, de ha nem talál, akkor terem...”** Mátyás Betlehemből született és a későbbiek során került a tizenkettedik tanítványként, Júdás megüresedett helyére. A rómaiak, két hamis tanú vallomása alapján megvádolták és elveszejtették. A magyar hagyományok világában, Mátyás, „az Igazságos” királyunk idejében lelte meg a helyét.

Az idén majd meglátjuk beválik –e a legenda! Maradjunk abban, hogy a Jégtörő Mátyás napi újborkóstolót mindig vidám hangulat jellemezte, de imitt–amott megvolt a munkajellege is.

Az ilyen összejöveteleknek valami csodálatosan megnyugtató, összekovácsoló jellegzetessége van.

A levegőben a jókedv, a nyitottság és a szeretet illata terjeng.

Ragadjuk meg a lehetőséget, mert a szekér elszalad...

TÉLI VIRÁGZÁS

A természet alszik, szunnyad téli álmot, a művelődési élet Bácsfeketehegyen pedig rohamos virágzásnak indul. Szem és fültanúi lehetnek a helyi polgárok eme felemelkedésnek, ha kíváncsiak voltak a decemberben megtartott karácsonyi és egyben évváró műsorra. Már jóval a műsor kezdete előtt megtelt a színházterem, így a ráérősen érkezőeknek Szabó Lacus bácsi már csak álló- és fekvőhelyeket tudott felkínálni. Megközelítőleg százan léptek pódiumra. Bemutatkozott az újonnan alakult Sziporka néptáncsoport. Mindez az elszánt fiatalok érdeme, akik eredményes propagandát folytattak. Hónapokon keresztül égtek a telefonvonalak, riadóztatták nem egyszer a szomszédokat is, és a közösségi oldalakon

is próbálták népszerűsíteni kezdeményezésüket. A sikerhez szükséges volt a háttérből érkező támogatás, az iskola közreműködése, a szomszédok jószándéka, a trükköscsalogató történetek, miszerint: „*a világjárástól az első szerelemig minden a táncsoportban történik.*” A fiatal szakosztályvezetők szerint: azok pillanatnyilag a legszorgalmasabbak, akik legnehezebben álltak kötélnek.

A megújulást, amely jellemezte a Művelődési Egyesületünk téli időszakát nem csak a frissen csatlakozott tagok segítették elő. Fontos volt a régi tagok akaratereje is. Az Árvalányhaj tamburazenekar példát állít a fiatal kezdő zenészek elé, mert a régi csibészek hozzáértése megkérdőjelezhetetlen. A színpadi műsor erejéig alakítanak egy kifogástalan produkciót, és az azt követő táncházban is megteremtik a kellemes mulatságot. Alátámasztja ezt az állítást a ruzsai vendégszereplés is. A magyar kultúra napja alkalmából látták vendégül a bácsfeketehegyieket január 21-én a magyarországi testvértelepülésen. A szakcsoport bővítés lehetővé tette, hogy a bácsfeketehegyiek egy másfél órás műsorral kedveskedjenek az ünnepi alkalomból. A terem megtelt, a legtöbb ruzsai belépődíj fejében egy tányér süteményt adományozott, ezzel is hozzájárulva a testvértelepülés polgárainak megvendégeléséhez. E gesztus mindannyiunkat felemelő érzéssel töltött el. Viszonzásképp Bácsfeketehegy képviselője egy meggyfacsemetét ajándékozott Ruzsának, mondván a csemete serdülése legyen jelképe a testvértelepülési kapcsolat előrehaladtának. Talán néhány év múltával a feketetsi feketemeggy által ízesített kaláccsal vendégelnék meg bennünket.

A fiatal szakcsoportvezetők elmondása szerint a jövőbeni fejlődésnek a csillagos ég sem szabhat határt. Számos új csoport, szakkör megalapítását tervezik. Céljuk, hogy a megmérettetéseken ne csak részt vegyenek, hanem kiemelkedően teljesítsenek. Következtetésképp nem évszakhoz kötöttek, hanem tartósan kell virágoznia kulturális életünknek.

Szabó Andrea

OLVASÓI ÍRÁS

MINDENNAPI FÉLELMEINK

Van, aki beismeri, van, aki nem, de tény, hogy olyan kort élünk, hogy a félelem ott lakozik bennünk, átjárja egész lényünket.

Mondhatjuk azt is, hogy félni emberi dolog, és ez így is van. Vannak dolgok amik általánosíthatók minden emberre, aki megszületett, nem is ember az aki ezt az érzést még nem tapasztalta meg. Természetesen félünk a haláltól, betegségektől, szeretteink elvesztésétől, stb, mert ezek ellen tehetetlenek vagyunk, próbáljuk őket kisebb nagyobb sikerrel legyőzni, átformálni, belenyugodni.

Rémisztőbbek azok melyek az aktuális helyzetből erednek, mert korunkban újabb és újabb gyökerei lesznek mindennapi félelmeinknek.

Félünk attól is, mit eszünk meg. Ha csak a két alapvető élelmiszert nézzük, a tejet és a kenyeret már tudjuk károsak az egészségre.

A sok adalék a kenyérben nem semmi, a tejet meg miből készítik nagy titok, ezért féltjük gyermekeinket is. A finom húskészítményekről is kiderül, hogy legfeljebb 40% hús van benne.

Legfélelmetesebb, hogy nincs szilárd talaj a lábunk alatt, félünk minden jövőre vonatkozó előrejelzéstől, a politikában, gazdaságban, időjárásban. Az ember fél, ha nincs munkája, de akkor is fél, ha van. Számtalanszor megtörténik, hogy a becsületesen elvégzett munkát nem fizetik meg. Sokan már reggelente bestresszelnek ha indulni kell a munkahelyre, mert nincs fűtés és különféle megaláztatásokban van részük. A főnök magából kifordulva üvöltözik, a normára dolgozómunkásaira akiből él, ők pedig leszegett fejvel szembesülve dolgoznak, megszólalni nem szabad. Lehet, hogy a félelemkeltők maguk is félnek valamitől, valakitől, ezért egyre jobban meg akarják félemlíteni azokat akik, meg tőlük félnek?

Félünk az inflációtól, amit ugyan sosem tudunk pontosan hány százalékos, de pénztárcánk mind soványabb lesz. A sok próbálkozás, amivel politikusaink ámítanak bennünket mind kudarcba fulladnak. Ezért már előre félünk az előttünk álló választásoktól, a nagy ígéretésekkel járó kampányolásoktól, amire megint csak a mi pénzünket költik. Félünk, hogy az emberek nagy többsége ki se megy az urnák elé, mert már érdektelenek saját sorsuk irányításában is. Hiszen már annyiszor szavaztunk és sosem történt semmi. Ezt a szürke homályt ami körülvesz bennünket bizony nehéz lesz eloszlatni.

Voltak akik féltek az egyszerű népszámlálástól is, pedig tudjuk hogy csak statisztika. Lehet, hogy jobban megijedünk az eredménytől ami fehéren-feketén kimutatja mennyire elfogytunk mi magyarok, s bár nagy a harc minden téren kevesebb emberrel könnyebb elbánni. Mialatt a mi nemzetünk elfogy, mert mennek kenyerek után, mi nem neveltünk ingyenélőket, helyükbe új betelepítettek

jöttek, akik ugyan még nem tettek semmit Vajdaságért, de egyszeribe joguk lett családi pótlékra, szociális segélyre (Miből?). Féltreértés ne essél ők is emberek és szerencsétlenek, nekik sincs hazájuk, nem irigyeljük őket. Ők is csak szereplői egy rosszul megírt forgatókönyvnek, és rettegve várjuk a következő felvonást mi következik, hogy még rosszabbul érezzük magunkat a bőrünkben szeretett szülőföldünkön, Vajdaságban. A szép szavak a megmaradásról, ugyan könnyet csálnak szemünkbe, de titkon tudjuk, hogy csak homok a szélben.

Nagy örömünkre mind több ember veszi fel a magyar állampolgárságot. Az idősebbek tudnak beszélni arról a magasztos érzésről, amit az eskütétel alatt megélték, kézhez kapva az okmányt, ami igazolja magyarságukat, azonban attól is félünk, hogy a fiatalok ezt a dolgot majd ugródeszkának használják fel, hogy így még távolabbra mehessenek tőlünk.

Rettegünk a Kosovón kialakult helyzettől, megegyezésre nincs remény. A politikusok harca igen csak az Istenadta nép idegrendszerét viseli meg, amikor újabb behívókat emlegetnek, volt már keserű tapasztalatunk e témában is. Félünk, hogy emiatt nem leszünk jelöltek az EU-ban, de attól is félünk, hogy igen. Nem tudjuk miféle kötelezettségekkel jár majd, hogyan változik meg életünk. Na és az éj leple alatt besurranó tolvajoktól is félünk, akik

lelopják a traktorokról az akkumulátorunkat, elviszik az előre bekészített naftánkat, és mindent, amit pénzzé lehet tenni. Jön a disznóvágások ideje ez is jó időnyomunka lesz számukra, megszabadítanak bennünket egy évre előre készített kajánktól is. Olyan ügyesen működnek, hogy a rendőrség nem tud a nyomukra lelteni?!

Félünk az időjárástól, ilyen száraz csapadékmentes év után nehezen lehet a földeket megművelni, jó termésre sem számíthatunk, ha csak a télen a Jóisten nem zúdít ránk bőséges csapadékot.

Sorolhatnám még sokáig mi mindentől kell félnie a mai embernek ezen a környéken, micsoda gyomorfekélyt okozó aggodásokkal etetjük elménket. S hogyan reagálunk mi az idegességre, stresszre amit ezek a megoldhatatlan dolgok okoznak? Természetesen belebetegszünk, stresszes állapotban élünk, netán mély depresszióba esünk.

Tonnaszámba nyeljük az idegcsillapítókat és depresszióoldó gyógyszereket. Ezekről kicsit jobban érezzük magunkat, bár tudjuk, hogy ezek csak mankó a szervezetünknek, félelmeinket nem tudjuk velük gyökereesen kiirtani.

Mégis mitévők legyünk mi földi halandók, hogyan lehet félelmeinkkel együtt élni, netán megbékülni velük? Nagyon nehezen, de igyekeznünk kell lelki energiánkat megőrizni, tiszta becsületes életformával, alázattal embertársaink felé és ne legyenek elérhetetlen vágyaink.

Legszerencsésebbek azok, akik hisznek Istenben megtanoríthatatlanul, hitük megtartja őket, félelmeiket Isten szeretetébe helyezik. Ők tudják, hogy minden ember függetlennek teremtett és senki sem köteles másoknak alárendelni magát, és várnak. Ők tudják!: mire és kire várnak.

„Az légy ki sose fél,
ki a szívek melegét
összegyűjti két karjába,
mit nem téphet senki szét”

Tudom, hogy semmi újat nem írtam, de mivel a rossz dolgok egyre csak ismétlődnek, mi akik tollat ragadunk csak ismételni tudjuk azt amit már oly sokszor megírtunk.

Szilágyi Zs.

TÜSKÉK

Sajnos, mint minden más a faluban a megjegyzések, kritikák, falra hányt borsó. Nem lehet azért minden felett szemet hunyni, mert akkor még itt sem lennénk, ahol vagyunk. Most valahogy, ha múltkor a fenyőfák voltak védelmezve, meg a biztonság - naná eredmény nélkül -, akkor most a vízről kellene megjegyzést tenni.

Igaz ott bent azt mondják, hogy amennyit fizet a nép, ahhoz ez még túl jó is, de sajnos nem így van, mivel a világban valahogy, ha ivóvizet akarunk, akkor azt a minőséget is kell, hogy kapjuk. Akkor megfizettethetik, mert azért, iszapos, sárga, de még negatív módon illatozó cseppfolyós dolgot, ami néha teljesen átlátszó is meg akarják fizettetni, hát le a kalappal, de hát nincs pénz,...

Ez még mind semmi, a „szentkút” vize is bizony megváltozott. Ebben is sárga fonalak úszkálnak. Régebben egy évig nem színeződött el a kanna belseje, amiben a vizet vitte az ember, ma pedig... Újabban nem a kikindaiak, vagy kúlaiak jönnek ellenőrizni, vagyis karbantartani a kutat, és a víz minőségét, hanem azt mondjuk, hogy a hegyesi Kiskommunál embere. Ki az, az ember, mi a végzettsége, ért-e az ivóvíz technológiájához? Lehet, hogy nem is fontos, mivel egyszer sem hallottam, hogy valaki panaszkodott volna, hogy a belügyi szervek megbüntették, hogy odavizelt volna a kúthoz, de hát a belügyi szervek, azok palackozott vizet fogyasztanak. Jó lenne, ha a megfelelő szervek, tájékoztatnák a falu lakosságát, ha csak a Fecskén keresztül az ivóvíz minőségéről.

Ámuló és felháborodott polgár

MÁR PEDIG LESZ!

- Te is hallottad, hogy januártól alighanem megszűnik a házi betegápolás? – kérdezték egymás tavaly év végén a községbeli házi betegápolási szolgálat gondozottjai, azok családtagjai... Olyanok, akik elejétől fogva támogatták a 2008 nyarán beindult szociális szolgáltatást, és olyanok, akik a hír hallatán kárörvendőn ütötték össze a tenyerüket...

A szolgálat megszűnéséről szóló híreknek teljes bizonyossággal állítom, semmilyen valóság alapjuk nem volt.

Mindannak ellenére, hogy december 31-én megszűntek azok a pályázati pénzforrások, melyek lehetővé tették, hogy a felhasználók minimális hozzájárulása mellett a szolgálat dolgozói az egész község területén a tavalyi év végén összesen 137 gondozottat lássanak el, sem a községi önkormányzat, sem két partnerszervezete – a szabadkai Caritas, és a Nők Kishegyesi Fóruma számára, kik a szolgáltatást nyújtják a községbeli idős betegek részére -, nem volt egy pillanatig kétséges, hogy a házi betegápolási és a falugondnoki szolgálatot mindenképpen tovább kell működtetni.

A községi önkormányzat és a fent említett két szervezet képviselői alaposan felmérték az előállt helyzetet.

Tekintettel arra, hogy a szolgálat működtetéséhez jelen pillanatban csak a községi költségvetésben erre a célra előlátott 1 millió dinár van biztosítva, így egy – környezetünkben még nem eléggé, de más országokban már jól bevált és elfogadott megoldáshoz folyamodnak.

Ez pedig azt jelenti, hogy a tervezettnél korábban vezetik be az úgy nevezett gazdaságos hozzájárulást, ami azt jelenti, hogy a felhasználók anyagi helyzetükhöz mérten fizetnek a szolgálat (egészségügyi nővér, házi kisegítő, falugondnok) munkájáért.

Január folyamán a szolgálat dolgozói feljárták a felhasználókat, tájékoztatták őket arról, a továbbiakban hogyan fog tovább működni a Geronto –szolgálat és most, január végén, folyamatban van a szolgálat munkájának átszervezése.

A szolgálat dolgozói az egyes felhasználók igényei szerint látnak el feladatokat, melyeket egy egymás közötti szerződés szabályoz. Az órabért 100 dinárban állapították meg, illetve a szociálisan hátrányos helyzetűek esetében

50 dináros órabért határoztak meg. A továbbiakban is végeznek betegszállítást a Női Fórum, illetve az önkormányzat járművével, a szolgáltatás ára a megtett távtól függ.

A szolgálat jelen pillanatban 6 emberrel tudja kielégíteni a felhasználók igényeit, mégpedig egy egészségügyi nővérral, két női kisegítővel és 3 falugondnokkal, akik január folyamán szabadságon voltak, de február elsejétől újra látogatják azokat a felhasználókat, akik jelezték, hogy fizetés ellenében is számítanak az effajta segítségre. Tehát a házi betegápolás terén hamarosan minden visszatér a régi kerékvágásba.

Aki minderről közelebbi tájékoztatást szeretne, forduljon Zsidai Erzsébethez, személyesen, vagy a 063 885 6226 telefonon.

Zsidai Erzsébet

A MUNKANÉLKÜLIEK BETEGBIZTOSÍTÁSA

Az utóbbi időben sok polgár fordul a községi közigazgatáshoz a betegbiztosítás miatt. A köztársasági betegbiztosítási alap nem hitelesíti le azon polgárok betegkönyveit, akik munkanélküliek és a kataszteri igazolás szerint 130 dinár feletti jövedelmet valósítanak meg, azaz kb. 500 m² feletti ingatlan tulajdonosai. Mivel a betegbiztosítás nem tartozik községi hatáskörbe, ezért utána jártunk és a következőket tudtuk meg: nagyrészt kis területről van szó mindenkinél, általában kert teszi ki a kérdéses területet, amiből persze nem lehet megélni. Kishegyes községbe az ingatlanok nagy része 500 m² felett van.

Egy javaslat szerint olyan módon lehet ezt megoldani,

mbudsman hatásköre az állami és önkormányzati szervek és intézmények által előidézett polgári jogok védelme és minden jogsértett polgár Folyamodvánnyal fordulhat a tartományi mbudsmanhoz, amely megtalálható a tartományi ombudsman honlapján: <http://www.ombudsmanapv.org/>. E lépés első feltétele viszont, hogy a polgár már minden szintet végigjárt. Sajnos, már gyakorlattá vált, hogy az illetékes betegbiztosítási intézet egyáltalán nem ad ki írásos végzést a kereset elutasításáról. A törvény szerint, az intézet köteles 30 napon belül végzést kiadni a beadott keresetre, amennyiben nem ad ki semmilyen végzést akkor lehet a másodfokú szervhez fordulni az ún.: adminisztráció hallgatása

hogy a kérdéses ingatlant elajándékozza valamelyik családtagra, akinek rendben van a betegbiztosítása. E javaslat hátulütője, hogy költséges, mivel fizetni kell a bírósági hitelesítést, a kataszteri beírást, és ha gyermek ajándékoz szülőnek, akkor még adót is és így a költségek 11.000-24.000 dinár között alakulnak. Időben ez 4-18 nap körül bonyolódhat le, attól függően, hogy a felek lemondanak-e a fellebbezésről a Kataszterben vagy kivárik a fellebbezési idő lejártát. Emellett létezik egy Közigazgatási bírósági Ítélet, mely szerint az, hogy valaki munkanélküli és földtulajdonos nem lehet befolyással a biztosított státus elnyeréséhez, amennyiben nem a mezőgazdaság a fő és egyetlen foglalkozása (lásd: a közigazgatási bíróság I 359/2010 számú 2010.04.29.-i keltezésű Ítélete). Ezzel a témával már foglalkozott a tartományi mbudsman is és rámutatott arra a tényre, hogy ez a gyakorlat törvényellenes és a legszegényebb társadalmi rétegek betegbiztosítását sérti meg. Azonban sem a köztársasági- sem a tartományi betegbiztosító nem tett eleget az ombudsman indítványának.

Mivel már tájékoztattuk a polgárokat, hogy Kishegyes község illetékesei és a tartományi mbudsman az utóbbi időben többször is megbeszéléseket folytattak, jónak látjuk, hogy a polgárokat tájékoztatjuk, hogy a tartományi

végzett, és csak ezután lehet az mbudsmanhoz fordulni. Sajnos ez mind időigényes eljárás, a polgár pedig ez idő alatt betegbiztosítás nélkül van, de a jelenlegi előírások szerint más mód sajnos nem létezik.

A községi közigazgatás úgy próbál ezen segíteni, hogy amennyiben a polgár jelzi, hogy szóban visszautasították az egészségügyi könyvecske lehitelesítését, segítünk megírni a betegkönyv hitelesítésére irányuló kérelmet, amit a polgár majd átad az illetékes, jelen esetben a szikicsi fiókintézetben, ily módon pedig beindul a közigazgatási eljárás, ami jogalapot ad a tovább lépésekhez. Egyben értesítjük az érdekelteket, hogy minden kedden 9,00-11,00 óra között a községi jogi szolgálat fogadja az ilyen ügyekben az ügyfeleket a 12. számú irodában.

Ezzel a problémával már foglalkozik az illetékes községi szerv, és az illetékes köztársasági szervekhez indítványoz megoldási javaslatot. Reméljük, a köztársasági szerveknél pozitív hozzáállást fogunk tapasztalni és megértéssel fordulnak e probléma megoldása felé.

Bíró Anikó, okl.jog.

LESZ, VAGY NEM LESZ BÁCSFEKETEHEGYEN TAGOSÍTÁS?

A közelmúltban ismét előtérbe került Bácsfeketehegyen a komaszáció gondolata, s a tavalyi év folyamán több megbeszélésre, szervezkedésre került sor. Azonban az akkori feltételek – amely szerint a földtulajdonosoknak jelentős anyagi hozzájárulást kellett volna vállalniuk a föld kimérések költségeinek a fedezésére – számos gazda ellenszenvét váltotta ki, s a településen beindult a tagosítás elleni aláírásgyűjtés, amelyhez 251 földtulajdonos adta kézjegyét. A megbeszélést igen nagy érdeklődés övezte, amelyen mintegy 100-120 földtulajdonos vett részt, hogy informálódjanak a fejleményekről.

Bácsi Gábor, a községi mezőgazdasági fejlesztési osztály vezetője összefoglalójában kiemelte, hogy sikerült a tagosítás folyamatának tervezetét legalizálni, valamint – ami a földtulajdonosok esetében nagy jelentőséggel bír – teljes egészében tehermentesíteni őket az anyagi hozzájárulástól. Ugyan is a Tartományi Mezőgazdasági Minisztérium a költségek 55%, míg a kishegyesi önkormányzat a bérbe adott állami földek bérletéből származó összegből a 45%-át vállalta magára.

Pál Károly a kishegyesi képviselő testület elnöke beszámolójában utalt arra, hogy a főbb határ utak megmaradnak, a tévhíresztelésekkel ellentétben senkitől nem

vesznek el egy kapavágásnyi földet sem az új utak kialakítására. A települést övező építkezési területnek számító parcellák, valamint a gyümölcsösök, szőlőültetvények nem esnek a komaszáció alá. A nagyobb parcellákat a határszéleken igyekeznek kialakítani, míg az egy földterülettel, illetve kisebb parcellával rendelkezők a települést övező sávban kapnának földet. A tagosítást lebonyolító bizottság soraiban a törvény által előírt létszámú földtulajdonos is részt vesz, akit a többség erre a posztra kijelöl.

Bútor István hozzászólásában beszámolt, hogy a 251 aláírást tartalmazó petíciót idejében eljuttatták a Tartományi Mezőgazdasági Minisztériumhoz, valamint a KKT-hez, ennek ellenére ezen az összejevetelen már kész tények elé vannak állítva. Szorgalmazta a tagosítás első lépéseként a parcellák minőségi meghatározását, hogy ezáltal is csökkentsék a manipuláció lehetőségét.

Minden bizonnyal rögzös, nehéz lesz ez az út, amely előtt állnak a bácsfeketehegyi földtulajdonosok s csupán az idő fogja igazolni melyik tábor meglátásai voltak helytállóak.

Szukola Béla

VAGYON VISSZASZÁRMAZTATÁS

Október 6.- án lépett életbe A kárpótlásról és vagyon visszaszármaztatásról szóló törvény („SZK Hivatalos Közlönye” 2011/7 sz.) A sokat várt törvénnyel kapcsolatban egyre többen fordulnak a községi közigazgatáshoz magyarázatért, és emiatt döntöttünk úgy, hogy e törvény alapjait ismertetjük a lakossággal.

A törvény foglalkozik az 1945. március 9. után elkobozott vagyon visszaadásával, mivel ezzel a dátummal alakult meg a Demokratikus Föderatív Jugoszlávia, mellyel a mai Szerbia jogfolytonosságot élvez.

A törvény, mint speciális jogszabályt az 1968. február 15. előtt lefolytatott ekspropriáció (kisajátítási) eljárásban elvett vagyont is felöleli.

Vagyon visszaszármaztatásra jogosultak többek között a természetes személyek, valamint azok örökösei.

kommunális tevékenységekkel foglalkozó közvállalatok vezetői, épületei és berendezései stb.

Az ingóságokat csak akkor kell természetes alakban visszaadni, ha azok még megvannak, másképp pénzbeli kárpótlásra lesz jogosult a kérelmező.

A vagyon visszaadási eljárás a közigazgatási eljárás szabályai szerint történik.

Az eljárást a fél kezdeményezi- volt tulajdonos illetve annak örököse.

Az eljárást vezető szerv a köztársasági vagyon visszaszármaztatási Ügynökség és annak helyi kirendeltségei.

A kérelmeket az Ügynökség Hirdetménye után lehet beadni. Ezen Ügynökség köteles a törvény megjelenésétől számított 120 napon belül, azaz 2012. január 6.-ig hirdet-

Az örökös viszonyt a hagyatéki végzés illetve bírósági ítélet alapján lehet bebizonyítani.

Amennyiben ilyen végzés illetve ítélet nincs, a törvény előlát két lehetőséget: az első szerint az eljárást lebonyolító szerv határozza azt meg, a beadott bizonyítékok alapján (ezt csak abban az esetben, ha nincs vitás kérdés az örökösök között), a másik lehetőség pedig, hogy az eljárást lebonyolító szerv a kérelmezőt az illetékes bírósághoz utalja, hogy ezt rendezze. Ez utóbbi esetben, a hagyaték tárgya nem az elvett ingatlan, hanem az örökségre való alkalmatlanság.

A vagyonvisszaadást a törvény naturális és pénzbeli kárpótlásban látja elő. Az alapelv a naturális, azaz természetes alakban visszaadható kárpótlás és csak amennyiben ez nem lehetséges, akkor lehet szó pénzbeli kárpótlásról

Nem adhatók vissza köztulajdonban levő épületek; olyan hivatali és üzlet helyiségek melyeket valamely állami, tartományi illetve önkormányzati szerv használ; egészségügyi, nevelési és oktatási, kulturális stb. közhivatalok által használt épületek melyeket állami, tartományi illetve önkormányzati szerv alapított; energetikai, telekommunikációs, közlekedési, vízgazdasági és

ményt közzétenni legalább két szerbiai napilapban és a Pénzügyminisztérium honlapján. A kérelmező lehet a volt tulajdonos illetve annak örököse.

A kérelmet a bizonyítékokkal együtt be lehet adni a Hirdetmény megjelenésének napjától számított 2 éven belül.

A kérelmet csak az előírt űrlapokon lehet beadni. Mivel az Ügynökség csak 2012. január 1.-től kezd működni, ezért még űrlapok nincsenek.

Az eljárás lebonyolítására nincs kihatással, hogy 2005-ben az érdekelt fél elküldte e már hasonló kérelmét az akkori Igazgatóságának vagy sem.

A helyi kirendeltségekkel kapcsolatban még hivatalos magyarázatot nem kaptunk.

A beadott kérelmekről az Ügynökség köteles a beadástól számított 6 hónapon belül dönten, azaz végzést hozni. Bonyolult esetekre, a törvény 1 éves határidőt lát elő.

A végzés ellen az átvételtől számított 15 napon belül fellebbezést lehet beadni a Pénzügyminisztériumnak.

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

KIK LEHETNEK AZOK, AKIK IGÉNYT FORMÁLHATNÁNAK A SZAVAZATAINKRA?

Ma már a demokráciában, még ha csak gúnyszónak is alkalmazzuk, a polgároknak van aktív és passzív szavazati joguk. Az aktív az, hogy szavazhat, és saját maga dönthet az elkövetkező időben a saját sorsának jobbra fordulásáról, a passzív, pedig az, amikor a választópolgár választva is lehet, majd így eleget tesz választói kívánságának és képviseli az Ő érdeküket a megfelelő fórumokban. Na, ez így van a nagykönyvben, a Törvényben, de, hogy a valóság miért tér el ennyire az elmélettől, erre senki sem akar válaszolni. Ma már ez miatt senki sem akar törődni a politikával, mivel, úgyis csak rosszabb lehet, ha pedig jobb is, vannak olyan körök, akik még azt is bebizonyítják, hogy a jó az biztos, hogy hosszú távon nem lesz jó. Ez van ma Magyarországon és az EU-ban, ellene pedig valahogy éppen csak a tőkecápák és azok kiszolgálói vannak veszélyben a néppel szemben, aki tulajdonképpen kap/na is egy keveset a saját munkájának eredményéből, de hát az a népnek nem jó, mert akkor talán lenne lehetősége gondolkodni, és akkor bizony lehet, hogy máshogyan döntene. Most az adófizetők (már megint a nép) fedezik a neoliberális tőkecápák játszadozásainak veszteségét, de mondjuk, csődöljön be már az a Görögország, Olaszország, Spanyolország, Portugália, Írország, (Ők azért, inkább ne), a sziesztázók, és nem munkából teremtették meg az ún. értéktöbbletet, de a magas nyugdíjért üvöltöznek az utcán, pedig még nincsenek is hatvan évesek...

Ma valahogy elvárnám - egy kicsit biztos, hogy álmodozok -, hogy az, aki engem képvisel, az állandóan, ha már látja, hogy valami baj érhet, hogy azt előzze meg. Tehát, a felügyelet (inspekciók) végezzék függetlenül a dolgukat, és a képviselőm, vagy az a (érdek) csoport ne gátolja meg munkájában, ha netalán törvényesen éppen a munkavállaló, vagyis az alárendelt fél a szerződésből kerül a fenti szervtől védelembe. Ma sajnos a felügyelet nem végezheti

függetlenül munkáját, mivel mindjárt a munkaadó személyes és más jogait sérti, ha kiderül, hogy nem a megfelelő bért és járulékot fizeti ki, vagy ne adj Isten, visszaél a helyzetével és kizsákmányolja testileg – lelkileg a munkavállalót. A felügyelőségek, ne csak beadványok, feljelentések alapján dolgozzanak, hanem „ha kell, ha nem” alapon, és ne lehessen a kijelentést megmásítani, akár megfélemlítés akár bosszúvágy végrehajtása miatt. Nemcsak álmodozok? Nem, de most úgy odaadnám a radiknak, meg az összes populista, nacionalista, guzlicás történelem alapján történő jövőkép-gyártóknak, itt van: nesze győzzetek, ki tudja, ma már mindenki naponta változtatja a véleményét, tehát, lehet, hogy ez lesz a jó?

Mi az, hogy jó?

Ne dőljünk be soha többet, annak az elvnek se, hogy válasszuk a kisebb rosszat. Ez meg mi csoda? Szerintem ez is egy népbutító, fából vaskarika. Jelentett e nekünk egyszer is (elég) jót, hogy a saját nemzetünkre szavaz-

tunk, vagy, hogy evvel, most a rendőr az anyanyelvünkön beszél velünk? Nem akarok sajnos mást, mint, hogy ha már másra szavaznék, akkor az jobban megértse kisebbségi problémáimat, helyzetemet, mint az eddigi, saját nemzetiségemből való, de ez tudom abszurd, lehetetlen. Akkor mi legyen, valahogy változásnak kellene történnie. Új arcok, új szövegek, új rendszer, még ha azzal is ijesztgetnek, hogy járt utat ne válts fel járatlanért. Lehet e rosszabb a járatlan a már túl jól ismert, jártól?

Ha valami korrekt információt megtudok, hogy a fehér lapokkal, vagy az érvénytelenekkel, hogy lehet pozitív harcot nyerni, a következő választásokon, mivel az május elején várható, alaposan tájékoztatni fogom a tisztelt Olvasót.

Behavazott, szép, hogy eltakart mindent a hó, de sokan átkozzák, nem a lapátolás végett, hanem, hogy nincs mivel fűteniük. Nem saját hibájukból vannak ilyen helyzetben.

Áldás, békesség!

Hagyományos, református őseimtől örökölt köszöntéssel kezdem a bácsfeketehegyi Fecske februári számába készített rendhagyó írásomat. Az eddigi gyakorlatomtól eltérve a bennem lapuló sokféle gondolatot ezúttal külön rövid írásokba foglaltam. Kérem, hogy fogadják el ezt a változást, és ha szokták olvasni írásaimat, tegyék azt meg ezúttal is. Köszönöm.

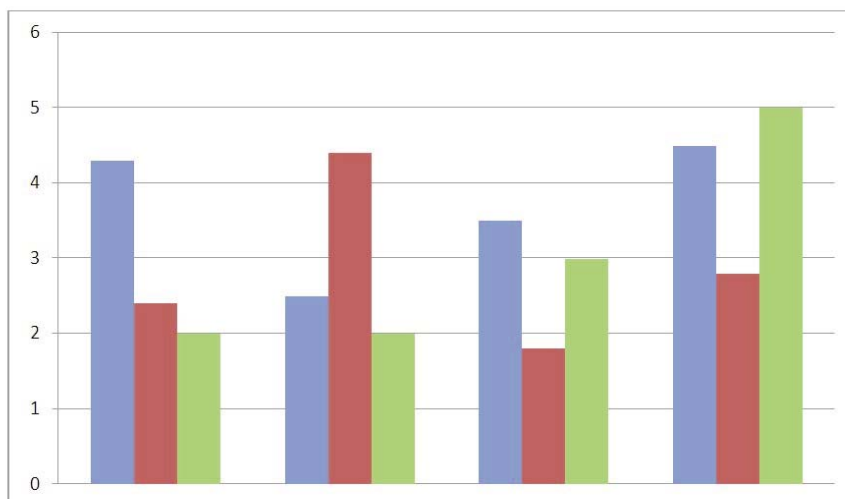
A közszereplésről

Egyezem mindazok véleményével, akik azt vallják, hogy közszereplést vállaló egyén csak akkor tud hitelesen cselekedni, közösséget vezetni, amikor személyes példával tudja igazolni mindennapi tetteinek igazát. Nem könnyű dolog példát mutatni olyan közösségben ahol az emberek ismerik egymást nemzedékekre visszamenőleg, hiszen nem véletlenül mondja a Bibliai közmondás azt, hogy nem lehet senki próféta a saját hazájában.

Beismerjük, vagy sem a bőséges februári havazást követő igazi téli időjárás, bizonyos formában örömet is hozott, hiszen sokunkat gyermek- és ifjú korunk megszokott teleire emlékeztet, a fiataloknak pedig lehetőséget nyújt az ajándékba kapott vakáció szép emlékké varázslásához.

Nehéz az élet

Nehéz időket élünk. Nagy a munkanélküliség, sokan minimálbérért dolgoznak, és rettegnek mi lesz, ha az a kis pénz sem jön be a házba. Télen még nehezebb az élet, hiszen beszűkül a munkavállalás lehetősége. Sokan fordulnak hozzám a kéréssel, hogy segítek munkát találni. Számomra, és minden bizonnyal a kérdező számára is nehéz beszélgetések ezek, hiszen mindannyian tudjuk, hogy nagyon nehéz munkát találni. Megpróbálok mindenkin segíteni, ha mással nem akkor tanácsal, de gyakran kellemetlenül érzem magam, mert nem mindig látom a megoldást. Hiába a jóakarat, a

Nem ette meg a kutya a telet

A közmondások igazánál maradván újra beigazolódott, hogy nem eszi meg a kutya a telet. Úgy látszik valami összekavarodott az időjárás dolgában is ezen a tájon, hiszen évek óta nem esett ennyi hó, és nem volt ennyire hosszantartó zimankó, mint most február első felében. Elszoktunk a hótól, és a hidegtől is az elmúlt teleken. Az idei télen nagyon sok jobb időt megélt családban reménykedtek, hogy beosztással talán elég lesz a télire bekészített tűzrevaló, nem kell más, szükséges dologra szánt pénzecskét fűtésre költeni. Sokan meg azért rettegtek, hogy mi lesz az elvetett gabonával, ha nem takarja be védő hótakaró a gyengén fejlődő, fagyoktól szenvedő vetést. Mindennek rendelt ideje van, ami késik, az nem múlik.

segítőkézség, nincs varázserőm, sem varázspálcám, amellyel megoldhatnám a hozzám forduló kérélmét. Az amit mindig megteszek arról szól, hogy elmondom a lehetőségeket, biztatok a kitartásra. Mindenkivel próbálok úgy beszélni, hogy holnap is tudjam vállalni a ma kimondott szavakat. Magyarán mondva, nem szoktam sem hazudni, sem hamis ígéretet tenni.

Miért nehéz az életünk

Nem rajtunk múltott, hogy ilyen tönkrement, és tönkretett országban élünk. Nem a nép tette tönkre ezt az országot, hanem annak vezetői, akik előbb a háborúk sorát hozták a nyakunkba, most meg nem tudnak megbékélni azzal a gondolattal, hogy minden Európába készülő országnak tudnia kell, hogy meddig terjednek a határai.

Biztos vagyok abban, hogy ez a mostani állapot, amiben élünk változni fog, és jóra fog változni. Azt is el szoktam mondani, ha rajtunk magyarokon múltot volna, akkor ez az ország nem háborúzott volna, nem hazudoznának a vezetői, hanem ma már régen Európa része lenne. Azé az Európáé, amely ugyan jelenleg komoly gazdasági gondokkal küzd, panaszkodnak is a polgárai, de mindezek ellenére sokkal szebb, és kiszámíthatóbb ott az élet mint nálunk.

Nálunk akkor fog változni jobbra a helyzet, ha egyszer az országunk vezetősége őszintén elhatározza, hogy elindulunk az Európa felé vivő úton. Ha ez megtörténik, és minden bizonnyal meg fog történni, akkor országunkba bátrabban jönnek majd a nyugati befektetők új munkahelyeket nyitni. Számunkra is elérhetővé válnak majd azok az európai pénzalapok ahonnan támogatást kaphatunk oktatási, egészségügyi, kommunális, és más közösségi életünk színvonalát meghatározó folyamatok, és beruházások beindítására, megoldására. Készülünk is erre a feladatra, hiszen falunkból, községünkben is sok magyar fiatal bekapcsolódott abba a képzéssorozatba, amelynek a célja az, hogy európai mércének megfelelő pályázati tudást szerezzenek, és azt közösségünk hasznára fordítsák.

Falunkban, községünkben próbálunk készülni az országunk életében bekövetkező pozitív fordulatra. Ipari parkot építünk, megpróbáljuk minden lehetséges módon itthon tartani, és helyzetbe hozni a fiataljainkat. Keressük annak a lehetőségét, hogy érdemes legyen ideszülni, itt élni, vagy egyszer ide visszajönni mindazoknak, akik innen elementek, de hazavágyanak.

Beindult a kampány

Szerbiában az idén választások lesznek. Beindult a kampány. Az országot tönkretévő belgrádi pártok, bácsfeketehegyi magyar közösségünk alapvető érdekeit tekintve, négy évig semmittevéssel foglalkozó helyi emberei megkezdték a hazudozásra, ingyen sültkolbászra, és ingyen forralt borra alapuló kampányukat.

Az elmúlt négy évben a most sültkolbászt osztogatók szinte semmit sem tettek falunk, és községünk érdekében. Sokkal kevesebbet tettek ahhoz képest amit tehettek volna belgrádi, és újvidéki párttársaik segítségével. Ezt lássák ők is, és most a választások előtt pár hónappal nekiláttak lázasan tevékenykedni. Ha elolvad a hó, igaz négy év késéssel, de megkezdődik például az egészségházunk régóta esedékes renoválása.

Nincs semmi kifogásom az ellen, hogy a belgrádi pártok színeiben négy évig semmittevéssel foglalkozó, községünk érdekében igen keveset tevő falubeli, és községbeli magyar, és nem magyar emberek ingyen sültkolbászt, és forralt bort osztogatnak. Az ellen meg végkép nincs kifogásom, hogy megkezdjék az egészségházunk régóta esedékes felújítását, és nagyon örülnék annak, ha más hasznos dologra is tudnának a kampány ideje alatt pénzt hozni Belgrádból, vagy Újvidékről. Sokkal többet mint amennyit eddig hoztak.

Egy dolog ellen van csak őket illetően kifogásom, az pedig abból adódik, hogy nem szeretem a hazudozást,

meg azt ha valakit hazudozással akarnak megalázni, és kiskorúsítani. Nincs rendjén, még a választási kampányban sem az, hogy valaki bepróbálja csapni hazugságokkal, megvalósíthatatlan ígéretekkel az embereket. A falubeli embereket, akikkel nap mint nap találkozik. Négy évig szinte semmi pénzt nem tudtak hozni ebbe a faluba meg ebbe a községbe a belgrádi pártok itteni emberei, és ezt bizony nem becsületes dolog ingyen forralt borral megpróbálni pótolni, akármilyen hideg is van most februárban.

Nem szabad azt sem hazudniuk, hogy majd ők eltüntetik a faluból az ideköltözött barna bőrű embereket. Nem szabad ilyen hazugságba keveredni, mert ezek az alapvetően szerencsétlen sorsú emberek a belgrádi pártok téves politikája miatt kényszerültek elhagyni szülőföldjüket.

Kishegyes község több alkalommal, hivatalosan, és nyilvánosan tiltakozott az ellen, hogy a nem itt született embereket, külföldön kapott pénzsegéllyel a zsebükben ideköltöztessék a falunkba, és községünkbe, majd pedig Belgrádból érkező szociális segéllyel segítsék itt maradásukat, megsértve ez által az ország Alkotmányát, amely tiltja a kialakult nemzetiségi arányok tervezett megváltoztatását. Magyarán mondvá színtiszta hazugság az, hogy a községből bárki segítette volna ezt a folyamatot, vagy olyasmit tenne ami hátrányos helyzetbe hozná az itt élő őslakosokat.

Azért nem szoktam hazudni, mert az nagyon csúnya dolog. Másoknak is ajánlom, hogy mellőzzék a hazudozást, mert még a közmondás is azt mondja, hogy a hazug embert hamarabb utoléri, mint a sánta kutyát. Ez a közmondás pedig, köztudottan, a kampányidőszakban hatványozottan érvényben van.

Felhívás

A Fecske februári számának hátoldalán található felhívásra szeretném én is felhívni a figyelmet. Művelődési egyesületünk, amely az idén már 143 éves múltira tekint vissza, új tagok jelentkezését várja megújuló, és bővülő szakcsoportjaiba. Aki résztvevőként, vagy nézőként látta Karácsonyi műsorunkat a zsűfólásig megtelt színháztermünkben az tudja, hogy érdemes figyelni erre a felhívásra.

Csak rajtunk múlik, hogy érdemes legyen Bácsfeketehegyen élni, itt maradni, és egyszer visszatérni. Kérem, hogy látogassák művelődési életünk rendezvényeit, kapcsolódjanak be más civil szervezeteink munkájába is, mert elsősorban rajtunk múlik, hogy mennyire tudjuk elérhetővé tenni őseinktől örökölt szülőföldünket,

Tegyük ezt Teremtőnk örömére, mindannyiunk szellemi, és mielőbbi anyagi boldogulása érdekében.

Pál Károly

Barkácsolók kis kuckója

Téli szünidős foglalkozások a Kozma Lajos Könyvtárban

Papírdarabok szanaszét, ragasztószag a levegőben. *“Tegyétek rá a kört a kartondobozra, és jó erősen rajzoljátok körül. Utána vágjátok ki ollóval, de ne teljesen, maradjon két-három centiméter.”* – sorolja a tennivalókat Nati. *“Erre azért van szükség, hogy kinyíljon a mosógépünk ajtaja.”* – magyarázza. A gyerekek arról hallhattak, hogy hogyan mostak

kevés a történet a gyerekek számára. Télen nehezebben foglalják le magukat, amikor nem lehet kint játszani. A foglalkozások keretében összefogják a hasonló érdeklődésű gyerekeket, a környezet adta lehetőséget kihasználva pedig igyekeznek könyvbarátokká nevelni őket. – mondja Nagy Erzszi néni. A szünidős tevékenység híre

régen, ehhez kötődően készítenek kartondobozból mosógépet. Míg ő a gyerekekkel foglalkozik, a könyvtárosnő mesél a kezdetekről, hogy hogyan indultak el a szünidős foglalkozások. *“Amióta a könyvtárunk új szárnyat kapott a Művelődési Egyesület épületében azóta van lehetőség szünidő alatt műhelymunkákat szervezni. Eleinte a tanító nénikkel együttműködve zajlottak ezek a képzések. Leginkább osztályfőnöki órákon látogattak meg bennünket. Viszont az órarend változások ennek*

szájhagyomány útján terjedt. A szülők elmondták örülnek a lehetőségnek. Sok gyermekből itt tört fel színre az addig még rejtett tehetség. Többször is érkezett visszajelzés a tanító néniktől a gyermekek fejlődésével kapcsolatban. A pedagógusok véleménye szerint folyékonyabban olvasnak és jobban tudnak összpontosítani az órákon. *“Mielőtt fölírnátok, hogy holnapra milyen kellékeket kell hozni, szeretném megkérdezni, hogy egyáltalán szeretnétek-e holnap jönni?”* – hangzik el a kérdés Nati szájából. Kórusban zeng az igenlő válasz. *„Jó, akkor holnapra hozzatok magatokkal egy kisebb kartondobozt, színes papírt, színes ceruzákat, ollót, ragasztót és cérnát.”* Miután elcsöndesedik a terem, megkérdezem Natitól, miért tarja fontosnak ezeket a foglalkozásokat? *„Szeretek együtt lenni a gyerekekkel. A kezdetektől fogva törekszem arra, hogy érdekes témákkal foglalkozzunk. Szerintem minden újdonságnak és ismeretlennek megvan a varázsa, gondolom ez az ami ide vonzza őket. Sokszor faggatnak, de soha nem árulom el nekik, hogy a következő nap mit készítenek majd el.”* A szünidős képzés szerencsekerék vetélkedővel zárult. A legügyesebb csapat jutalomban részesült.

Szabó Andrea

véget szabtak. Ezért született meg az ötlet, hogy szünidők alatt ápoljuk és fejlesszük tovább a gyerekekkel kiépített kapcsolatunkat.” A faluban

Hogyan tetszett számukra a szünidős foglalkozás és miket készítettek a műhelymunkákon?

- Megkérdeztük a gyerekeket -

Bede Anett: Kezdetektől fogva részt veszek a szünidős foglalkozásokon. A legfontosabb számomra, hogy a barátaimmal lehetek, és itt az iskolától kötetlenebb környezetben dolgozhatunk. Nati engedi, hogy társalogjunk munka közben. Legtöbbször meséskönyveket olvasok, kedvenc könyveim a Vadon világa és a Természetbarátok kézikönyve.

Bede Noémi: Régóta foglalkozom kézművességgel, rengeteget rajzolok, képeslapokat készítek. Ha az iskolában kézműveskedünk, azt a tárgyat otthon újból elkészítem. Nagyon szeretek itt lenni. Az Európa legszebb meséi c. könyv a kedvencem.

Kórizs Levente: Tegnap egy mesét hallgattunk meg a Rest macskáról, és ehhez kötődően egy macskaálcot készítettünk. A szünidő unalmas és itt kitöltik a délelőttiünket. Tetszenek a foglalkozások. Otthon is szoktam barkácsolni, jelenleg egy lándzsát faragok.

Marecskó István: Hétköznaponként szoktam olvasgatni. Havonta három-négy könyvet olvasok ki. Kedvenceim közé tartozik a Kacor király, a Három kismalac, a Kis gömböc. Minden alkalommal részt vettem a foglalkozásokon, főképp a társaság vonz. Sűrűbben is megszervezhetnék.

Marecskó Nándor: Tetszenek a mesék, amiket Nati felolvas nekünk. Kézműveskedni szeretek, de a társaság sem elhanyagolható.

Marecskó Viola: Folyamatosan részt veszek a foglalkozásokon. Otthon is szoktam készíteni maszkokat, papírból virágot és még sok más.

Molnár Anna: Másodszorra vagyok itt, szeretek kézműveskedni. Ha részt veszek táborokban feltöltődöm ötletekkel. Tegnap csináltunk macskaálcot, ma mosógépet készítettünk, de ilyen kartondobozból madáretetőt is lehetne készíteni. A kedvenc könyvem a Kék fényű lámpás.

Tokics Dóra: Minden tetszik itt nekem, úgy a könyvtári légkör, mint a társaság. Sokat olvasok, az iskolában jelenleg az Andersen meséit olvassuk.

Végső Vivien: Nagyon szép macskamaszkot sikerült készítenem. A mese, amelyhez kötődött a foglalkozás a rest macskáról szólt.

Kőrösi Csoma Sándor Feketehegyen

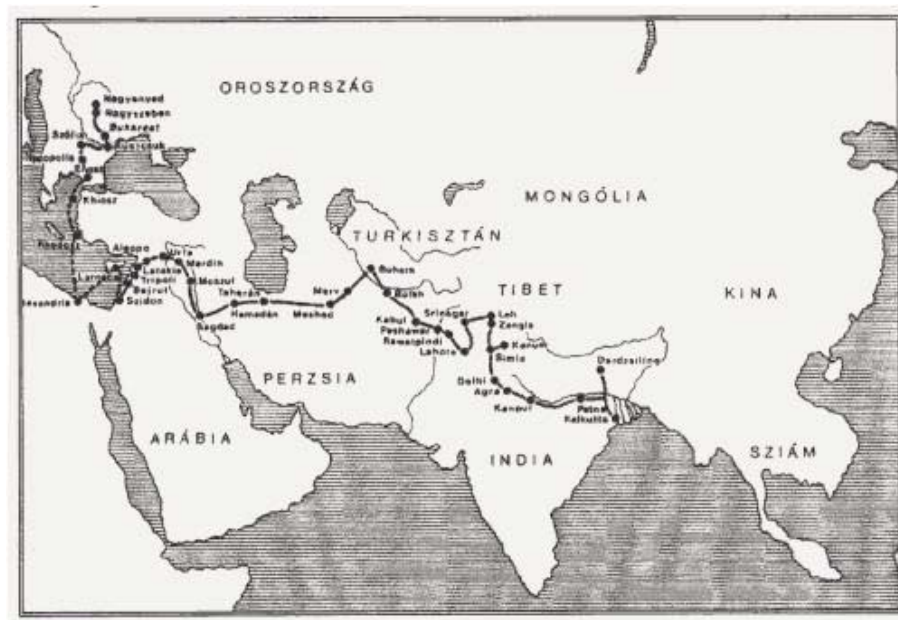
Egy 1904. évi vasárnapi Újság egyik számából közöl írást Kármán Pál, torzsai lelkész Kőrösi Csoma Sándor tudós utazó életrajzából.

Göttingában a keleti nyelvek tanulása végett tartózkodott. 1815-1818 -ig. Noha a szobában két ágy volt, mégis Csoma Sándor ágyban soha nem aludt, hanem a padlóra egy lepedőt terítve, feje alá egy kemény vánkost téve és egy pokróccal betakarva, - így aludt télen-nyáron.

Hiába nógatták, hogy aludjon az ágyban, Csoma mindig nagy feladatára hivatkozott, hogy ő Ázsiában készül a magyar ős rokonokat felkeresni s ily nagy hivatással szemben magát előre hozzá kell szoktatni a nehéz úti strapációkhoz. Erre vonatkozólag idézve gyakran Vergilius e szavait /Labor omnia vincit improbus et duris urgens in rebus egestas / azaz / mindent legyőz a kitartó munka és súlyos viszonyok által szorongató szükség/.

Egy reggeli napon 1818 -ban a bácsfeketehegyi lelkész, Körtvélyesi Pál, egy lovas ember által izente az atyámnak, ki újverbászi lelkész volt, hogy azonnal jöjjön Feketehegyre, mert nála van K. Csoma Sándor, ki másnap indulni akar további útjára.

Atyám azonnal kocsiba fogatott és feketehegyre ment, ahol Csomával találkozott. A feketehegyi lelkész felajánlotta neki hogy saját fogatán Újvidékig viteti, de Csoma e szíves ajánlatot nem fogadta el, azon okból, mert nagy feladatra vállalkozott, és e cél elérése végett nem szabad magát elkényeztetni, és már útja kezdetén hozzá kell magát szoktatni mindennek az elviseléséhez. Ezen a vidéken azért tartózkodott, hogy a szláv nyelvekben nyerjen jártasságot. Első szándéka az volt, hogy Oroszországon keresztül hatol be Kína északi részébe. Aztán ezt a tervét megváltoztatta és így Előázsia felől jutott el Tibetbe.

Kőrösi Csoma Sándor kutatóútja

Feketehegyi tartózkodása idején a Bartha iskola, egyik sárga téglájára írta fel kézjegyét. Sajnos az idők múlásával ezt a dokumentumot már nem tudtuk fellelni.

A Csomakőrösön született nyelvtudós, könyvtáros a Tibetológia megalapítója a tibeti-angol szótár megalkotójának nagyon rögzös volt az útja míg munkásságát elismerték, és értékelték. Élete vágya lett volna eljutni az UJGUROK országába, mert meg volt győződve, hogy a * mieink ezen vidékről szállottak le*.-sajnos a sors beleszólt életébe, és 20 nyelven író és olvasó kutató tudóst az indiai Dardzsilingben érte a halál.

Kórizs József

GYÓGYÍTÁS MAGYARORSZÁGON A HONFOGLALÁS KORÁBAN

A római birodalomhoz tartozó magyarországi provinciák területén - a sok kulturális mellett-egészségügyi szempontból is jelentős létesítményeket emelt a birodalmi szervezőkészség. A birodalom örökébe lépő harcos törzsek kíméletlen pusztításukkal a négy évszázados építőmunka majdnem minden eredményét röviden tönkretették. A germán származású gepidák, majd a keleti

füstölés, áztatás...

A pogány magyarok táltosai igen nagy befolyást gyakoroltak a népre. A magyarság keresztény hitre térítése rendkívüli nehézségekbe ütközött. A természetimádó pogány magyarok erősen hittek a vizek gyógyító hatásában. Áldozataikat is forrásoknál mutatták be. Ennek közegészségügyi magyarázata is lehet, mivel a forrásvíz

gótok után a longobárdok törtek be a Kárpát-medencébe, és elűzték rokonaikat. Aztán a betörő hunok, új harcmóddal az ország uraivá váltak.

A hunok örökébe lépő pogány ősmagyarok természetimádók voltak. Tisztelték, imádták a Napot, a Holdat, a csillagokat. Ünnepeiken áldozatokat mutattak be, rendszerint egy fehér mént. Ezt az áldozatot a táltos mutatta be, aki egyben a törzs un. orvos-gyógyszerésze volt. A néphit szerint közvetlenül érintkeztek az istenekkel, így esetleg haragjuk okát is könnyen megtudakolhatták. Ugyanis az ősmagyarok az istenek haragjának tekintették a betegséget. Bajaikkal, a nagy tekintéllyel bíró csodatevőhöz fordultak, aki kezét a fejükre téve meggyógyította őket vagy nem. A táltosoknak valóban volt némi kezdetleges anatómiai tudásuk, ezt az állatáldozatok bemutatása közben szerezték meg. Így érthető, hogy egyes sebészeti beavatkozásokat többé-kevésbé helyesen végeztek, mint például törések rögzítése. De végeztek koponyalékelést is. Az ősmagyarok inkább a külsőleg alkalmazott gyógymódokra hagytakoztak, mint pl.

nem szennyezett, többnyire baktériumilag tiszta, így nem csoda, hogy aki huzamos ideig azt fogyasztja - és közben nem iszik más szennyezett vizet -, megszabadul azoktól a bajoktól és betegségektől, amelyeket a szennyezett ivóvíz folytonos fogyasztása okoz. A keresztény korban ezeket a gyógyító forrásokat „szent kutaknak” nevezték el, vizüket messze vidékre szállították. A szerzetesek ugyanakkor több kolostort is építettek, és ezek mellett betegápolási célra ispotályokat rendeztek be. Ezek kivétel nélkül a szent kutak közelében épültek. A gyógyítás így inkább misztikus, vallásos. A gyógyítás szerepét lassan átveszik a papok, és csak a XII. század végétől érkeztek orvoslással hivatásszerűen foglalkozó személyek az országba. Ezek eleinte vándororvosként keresték kenyerüket, később le is telepedtek. Ugyanebben az időben kezdődött meg az a folyamat, amikor a tanulni vágyó magyar ifjak - honi lehetőségek hiányában - felkeresték a külföldi egyetemeket.

Kórizs József

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

MINDENNAPI KÁVÉNKRÓL

Valahol a 60-as években mondta ki súlyos ítéletét az orvostudomány a kávéfogyasztás ellen. Azóta ez a megítélés makacsul tartja magát, habár ha utánanéznünk azoknak az orvosi kivizsgálásoknak, amelynek alapján ezek a döntések megfogalmazódtak, azt tapasztaljuk, hogy a vizsgálatok az évtizedes tartalmú, nagy mennyiségű (8-10 csésze) kávé elfogyasztását vették vizsgálatuk tárgyává. Ezeket a vizsgálati eredményeket nem kérdőjelezi meg egy kutató a mai napokon sem. Nem vitatható, hogy a túlzott kávéfogyasztás három fő problémát vet fel: negatívan befolyásolja a termékenységet, elősegíti a koszorúér megbetegedést és elősegíti a hasnyálmirigy rák megjelenését. Ez utóbbi megállapítás, az 1983 és 1992 között végzett alapos vizsgálat-sorozat eredménye. Minderre rádupláztak még az Amerikai Oszteoporózis Kutató Központ szakemberei, akik a különféle kólákban és egyéb üdítőitalokban található koffein hatását vizsgálva, megállapították ennek kalcium-elvonó hatását a szervezetből, aminek csontjaink látják kárát. Tegyük még hozzá, a kávé emeli a vérnyomást, a pulzus számot, és a vér koleszterinszintjét, s mindezzel úgy tűnt, orvosi szempontból megadtuk a végleges kegyelemdöfést a kávéivás több évtizedes szokásának.

Nos, azokra nézve, akik naponta 1-3 csésze kávéra összegyöjnek családtagjaikkal, ismerőseikkel, barátaikkal, kellemes hírt közölt a világhírű Harvard Egyetem kutatócsoportja. Különösen vonatkoztatom idősebb nyugdíjas társaimra, akik 30-40, sőt több éves gyakorlás után kénytelen-kelletlen abbahagyták a napi feketét, óva véredényeiket az ijesztő károsodásokról. Igaz, 18 évet kellett várni a 120. 000 időst vizsgáló Harvardra (a Borostyán liga tagja nem ad ki elhamarkodott döntéseket),

de megérte. Íme az összegezés: napi 1-3 csésze kávé fogyasztásával már kismértékben csökkenthető a kettestípusú (felnőtt kori, nem inzulinfüggő) cukorbetegség kialakulási kockázata, míg ezt túllépve, napi 6 kávéval a férfiaknál 54, nőknél 30 százalékkal csökken a megbetegedés valószínűsége. Ezen is túltesz a kávéfogyasztás hasznossága a rettegett időskori Parkinson-kór megelőzésében. Nem kevesebb, mint 80 százalékkal kisebb az előfordulási arány a kávézók körében, ezzel magyarázható, hogy a ma használatos Parkinson-kór elleni gyógyszerekben egyre több a koffein. De lépünk tovább: már napi két csésze fekete elfogyasztása 25 százalékkal csökkenti a vastagbélrák, 50 százalékkal az epekő és 80 (!) százalékkal a májzsugor előfordulását. Magyarán azok, akik nem tudnak lemondani a mindennapi alkohol fogyasztásáról, kisebb a májkárosodás mértéke, ha kávéval is leöntik a torkukat. Emellett szellemileg felfrissít, elmulasztja a fejfájást, segít az asztmás tünetek enyhítésében, tele van antioxidánsokkal és magnéziummal, hangulatunkat javítva elejét veszi a depresszióknak, megelőzi a fogszuvasodást.

No, és az eddig meghirdetett veszélyek? Az Egyetem munkatársai a „veszélyeket” csak mellékhatásoknak titulálják. A Harvard kutatói elismerik, a napi 6-8 csésze kávénak vannak mellékhatásai: a kézremegés, nyugtalan-ság, fokozott szívverés, enyhe koleszterin-szintnövelés. Egyrészt, - mondják - az emberi szervezet időben jelzi, ha gond van valamivel, másrészt, mindazok, akik tudják, hogy szívbetegségben, csontritkulásban szenvednek, mérsékeljék a kávéfogyasztást. A kávé egészségünkre nézve pozitív hatásai mellett azonban, eltörpülnek a fent ismertetett mellékhatások.

****MIT, MIVEL?***

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Disznótoros pecsenye

Már kisgyerek koromban megtetszett a disznótorok hangulata. A disznóvágások alkalmával szinte az egész család jelen volt, és egyike volt ez azon ritka alkalomnak, amikor mindenki egy asztalnál ebédelt, vagy vacsorázott. A családi jó hangulat mellett elsőként jut eszembe a disznóvágásról a hagyományosnak számító pecsenye íze. Ezért is tanultam meg elsőként ezt az egyébként nagyon egyszerű receptet. És nem kell feltétlen disznót vágni, hogy ilyen finomságokat készítsünk, bár igaz ami igaz... Friss húsból az igazi!

Hozzávalók:

- 0.4 kg sertéslapocka
- 0.4 kg dagadó
- 0.4 kg sertéscsomb
- 250 g sertézsír
- 4 közepes vöröshagyma
- 1 egész fej fokhagyma

valamint: só, őrölt fűszerkömény, őrölt feketebors, víz, vegeta

Elkészítése:

A húsokat feldarabolod teljesen szabálytalan módon, de ügyelve arra, hogy nagyjából hasonló méretűek legyenek, illetve egyik se legyen 3 centiméteresnél vastagabb. Természetesen a kisebb darabokat sem kell kidobnod, hisz később nagyon fogsz örülni a szétfőtt, a zsírban fellelhető húscsopatoknak.

A vöröshagymát megtisztítod, majd hosszában kettévágod, és a feleket lefektetve keresztben felcsúszkasz. A fokhagymákat megtisztítod, de nem vágod fel, mivel egészben lesz rá szükségünk.

A sertézsírból körülbelül 50 grammot abban az edényben melegítesz, amiben majd készülnek a pecsenyék. A maradék 200 grammnyi zsírt egy kis nyeles edényben forrósítod fel.

A húsok mindkét oldalát jól megsózod, és a felforrósított zsírra pakolod. A másik kis edényben lévő forró zsírt rálocsolod a húsokra, majd ennek a tetejére rápakolod a hagymát, fokhagymát, illetve ízlés szerint fűszerezed őrölt fűszerköménnyel, vegetával, és őrölt fekete borssal. Fedő alatt órákon át párolod, főzöd, majd amikor a húsok

már megpuhultak, leveszed a fedőt, és zsírára pirítod.

Figyelem! A zsírnak annyira forrónak kell lennie, hogy sercegjen amikor a húrra locsolod, és összerántsa, kifehéritse a húst szinte azonnal. A fűszerezésnél ajánlott nem spórolni, ugyanis sosem sikerült még túlfűszereznem ezt a nagyszerű ételt, ugyanekkor sajnos az ellenkezője már többször előfordult.

Ha a hagymából, és a húsból nem fő ki elég nedvesség, önthetsz alá egy kis vizet.

A kész pecsenyét frissen melegen is fogyaszthatjuk, de azoknak akik már kóstolták "zsírában megfagyva" kihűlt állapotában, mind megegyezik a véleményük arról, hogy finomabb, mint melegében.

A pecsenyék elfogyása után pedig nagyszerűeledelnek számít az edény aljában található hagymás húsos zsíradék, amit fehér kenyérre kenve ajánlok házi kolbással fogyasztani.

forrás: paplaszlo.com
szerk.

F E C S K E T O L L

EGY BIZTOS

Ütött az óra.
Hajszálom lógva
himbálódzik a türelem
jobbra- balra.
Kétes a sorsa,
érmét feldobva,
bizonytalan próba,
eshet bármelyik oldalra.
Egy biztos forma,
ha a hajszál elszakad,
leesik, szétloccsan a türelem
és nagy lesz a tócsa.

Bácsi (Vajda) Sára

TALÁN

Egy szívben, egy szinten, minden szintelen.
Közöny, kihűlt érzelem.
Nem lángol, már pislogni is képtelen.
Fehér vonal, végtelen...
Sípol egy hang vészlyelzően.
Oly mindegy, senkit nem ijeszt.
Ami volt értelmetlen,
a folytatás reménytelen.
Vagy talán a nemlétezéssel kezdődik az
értelem?

Bácsi (Vajda) Sára

VÁLTOZÁS

A változás bizsergető érzése leng körül,
minden tiszta, a szívem örül.
Minden letisztult bennem,
tudom merre kell mennem.

Valami eltört, elpattant rég,
és helyén maradt egy nagy üresség.
A jéghideg teret betölteni nem lehet,
de viszont így tovább nem lehet.

Lüktető sebet ejtett szívemen,
ki elment, s nincs mellettem.
Hittem, hogy idővel csökken a fájdalom,
de hiányával ébredek minden hajnalon.

Már tudom, hogy e seb mindig ott marad,
de szívem lassan a gyógyulás felé halad.
Majd ha tudok örülni a reggelnek,
lelkem pacsirtái újra életre kelnek.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Csete Zoltán és Danijela kislányuk **Léna**
Pavlocić Radovan és Pavlović Snežana kislányuk **Suzana**
Reves Dragan és Cecilija kislányuk **Dragana**

Elhunytak

Török Ferenc december 7, 90 évében
Duletić Mare rođ. Radonić december 19, 86 évében
Zeljковиć Ć. Zagorka december 31, 82 évében
Pintér Erzsébet szül. Maráz Erzsébet január 2, 65 évében
Fazekas István december 24, 90 évében
Janović Dušan január 4, 86 évében
Maslovski Jasmina szül. Popović január 16, 35 évében
Simonyi Etel szül. Pacal Etel január 30, 99 évében
László Rozália szül. Kovács Rozália február 3, 77 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tího" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Fekete Tímea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Molnár Károly, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Sztás Angéla, Tóth János, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2012. február.

СР – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehelyi lap / szerkesztő Bácsi Róbert.
– 1. évf., sz. (2004) – Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz.: 30 cm

Meséző.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

Felhívás

Tisztelt Bácsfeketehegyiek!

A Feketics Művelődési Egyesület új tagokat toboroz már meglévő és újonnan alakítandó csoportjaihoz. Amennyiben fontosnak tartja hagyományaink ápolását, akkor vállaljon szerepet szakcsoportjainkban. Csakis a láncszemek összekapcsolódásával képződhet gyönyörű nyakék. Ha szerepet vállal magyar kultúránk megőrzésében, és továbbvitelében akkor élhetőbb környezetért, összetartozásunkért, és nem utolsósorban megmaradásunkért cselekszik.

Működő szakcsoportjainkhoz a következő elérhetőségeken csatlakozhatnak új tagok:

- **Podolszki Versmondó Kör** – általános iskolások jelentkezését várjuk Barta Júliánál a 738-003 és Farkas Hajnalkánál a 063/8728731-es telefonszámon
- **Soma Színtársulat** – kortól függetlenül jelentkezhetnek az érdeklődők Szukola Bélánál a 063/7007644-es telefonszámon
- **Aprócskák Néptáncsoport** - óvodások jelentkezhetnek Sotity Tóth Tildánál a 063/7495748-as telefonszámon
- **Sziporka Néptáncsoport** – alsós általános iskolások jelentkezését várjuk Tamás Krisztinánál a 063/520963
- **Mákvirág Néptáncsoport** – a serdülő fiatalok Sárközi Istvánnál jelentkezhetnek a 069/4522465-ös telefonszámon
- **Kónya Néptáncsoport** – középiskolások, és felnőtt korúak jelentkezhetnek Sárközi Istvánnál a 069/4522465-ös telefonszámon
- **Csalogány Tamburazenekar** - kezdő zenészek jelentkezését várjuk. Elvárás, hogy kottából tudjanak játszani. Jelentkezhetnek Kósa Attilánál a 064/3429267 és Fekete Tamásnál a 060/6287161-es telefonszámokon
- **Árvalányhaj Tamburazenekar** - már hangszeren játszani tudó egyének jelentkezését várjuk. Jelentkezés Szakács Zoltánnál a 064/4116463-as telefonszámon.
- **Szakajtó Vonószazenekar** – jelentkezni Sárközi Istvánnál lehet a 069/4522465-ös telefonszámon

A tervezett alakuló csoportokba a következő elérhetőségeken várjuk a jelentkezőket:

- **Citerazenekar** – kortól függetlenül – jelentkezés Pál Gergelynél a 064/3663079-es telefonszámon
- **Népi leánykórus** – fiatalok jelentkezését várjuk Kósa Krisztinánál a 064/3429268-as telefonszámon
- **Dalárda** – felnőttek jelentkezését várjuk Tóth H. Veránál a 062/1287666-os telefonszámon.
- **Média, és újságírói szakkör** – a közösségi tájékoztatás iránt érdeklődő fiatalok jelentkezését várjuk Szabó Andreánál a 063/7144691-es telefonszámon.
- **Pályázatíró szakkör** – pályázatírás, és projektmenedzselés iránt érdeklődő fiatalok jelentkezését várjuk Dávid Donáldnál a 064/3997188-as telefonszámon.

* Ha a kijelölt személyt nem tudják elérni a megadott számon, akkor a Facebook közösségi oldalon is jelezhetik csatlakozási szándékukat.

Döntsenek, és tartozzanak mihozzánk. Közösén tegyünk jövőnkért, közösségünkért!

Feketics Művelődési Egyesület Bácsfeketehegy
Alapítva 1869-ben

